

I. Informatie:

- A Family Quartet
- Regisseur: Simonka de Jong
- Hoofdpersonen:
 - Noa Wildschut
 - Avigal Wildschut
 - Moeder Wildschut
 - Vader Wildschut
- Gezien in Filmhuis te Gouda in de Lethmaetstraat 45
- 18-11-2017
- Ik wilde gewoon een culturele film bekijken en toen kwam ik op deze uit

Wat doet het met een gezin als een kind een ongelooflijk talent heeft? Het fraaie 'A Family Quartet' volgt de familie Wildschut. Vader is altviolist, moeder noemt zichzelf vioolpedagoge. De liefde voor het snaarinstrument is er ook bij hun twee dochters vanaf jongs af aan met de paplepel ingegoten. De oudste van de twee, Avigal, is geen onverdienstelijke bespeler. Maar het meest begaafd is de jongste telg van de familie: Noa.

Het muzikale wonderkind speelde al op jonge leeftijd haar eerste solo's voor een groot orkest, behaalt een keur aan prestigieuze prijzen en wint ook in het buitenland aan bekendheid. 'A Family Quartet' is daar voor een groot deel bij. De documentaire begint als de immer goedgehumte Noa nog maar elf jaar is en volgt het gezin tot haar veertiende.

Van grote hoogtepunten (de solo-optredens) tot diepe dalen (een lang aanhoudende vingerblessure): alles heeft zijn weerslag op het gezin. Maar net zoals de documentaire beide meisjes de ruimte geeft, zo proberen ook de twee liefhebbende ouders zo goed en kwaad als het kan hun aandacht over hun twee dochters te verdelen. Of dat lukt is aan de toeschouwer. 'A Family Quartet' is gefilmd volgens het 'fly on the wall'-principe. De camera is ten allen tijde objectief. In de drie gefilmde jaren is filmmaker Simonka de Jong er op veel momenten bij, maar alleen om die momenten te registreren. Geen vragende interviews of sturende encenering. De Jong filmt zoals het gebeurd is. Het beeld (en geluid) spreekt voor zichzelf.

Dat 'A Family Quartet' daarbij zoveel ruimte geeft aan de minder getalenteerde, grotere zus is interessant. Hoewel Noa, ondanks haar talent, aldoor oefent, is het contrast met haar zus groot. Avigal worstelt met het bladmuziek, huiswerk en het leven. Zoals een ieder van ons. Juist door dat contrast krijgt het talent van Noa extra cachet. En besef je de emotie van een Braziliaanse jongen, enkele jaren ouder, die een stukje Bach mag spelen met het vroeg volwassen, maar tegelijkertijd verlegen en soms eenzame meisje. De jongen moet alle zeilen bijzetten om niet in huilen uit te barsten. Op zo'n moment vecht je als toeschouwer ook tegen de tranen. Zelden een dergelijk oprecht mooi stukje film gezien.

Een extra lofuiting komt op het conto van het geluidsteam. De veelvuldige vioolklanken, Noa geeft regelmatig een proeve van haar kunnen, komen onberispelijk over op het witte doek. Het mag eigenlijk niet bij dit medium, maar 'A Family Quartet' is ook met ogen dicht een betoverende film.

Wouter Los

Waardering: 4.5

Bioscooprelease: 28 september 2017

Tags: 4.5 sterren, documentaire, Nederlands Film Festival 2017, Noordelijk Film Festival 2017

(recensie van Wouter Los over de film A Family Quartet)

II. Vorm

Het verhaal in A Family Quartet speelde vooral af in de woonkamer van de familie Wildschut. Ook waren ze veel in concertzalen te zien. Er waren ook nog enkele shots in hotelkamers.

Noa kleepte zich in mooie jurken als ze een concert ging spelen. Verder kleepte ze zich, geldt overigens ook voor Avigal, als een normaal meisje. De ouders hadden iets ouderwetsere kleding aan. De kleding bepaalde wel goed de sfeer van de film. Dat was niet expres zo gedaan want het is een documentaire maar in Amerika, waar het hoogzomer was, kleepte ze zich heel vrolijk waardoor je ook de indruk krijgt dat het lekker warm is.

De muziek had natuurlijk een belangrijke rol in de film omdat het hele gezin de viool bespeelde. Daar draaide ook de film om; Noa speelt viool in concerten. Er waren geen geluidseffecten omdat het een documentaire was. Naar mijn weten komen er in documentaires geen geluidseffecten voor.

Het verhaal speelt zich af in een 3 jaar lange periode waarin het gezin wordt gevolgd. Het verhaal werd chronologisch verteld, onderbroken door flashbacks. De vioolscenes en de flashbacks waarbij Noa en Avigal samen optraden voor hun ouders als 8 jarigen.

III. Inhoud

Samenvattinkje

Het gezin Wildschut bestaat uit een vioolpedagoge, 2 violisten en de vader is een altviolist. De film bestond eigenlijk uit de vioolcarrière van Noa en een klein deel over de opleiding van Avigal die daarvoor ook de viool gebruikte om kinderen te amuseren.

De vader, moeder en de zussen waren heel hecht waardoor er in de film geen conflicten te zien waren. Noa was zacht, vrij stil/rustig maar niet echt verlegen, bescheiden en ontspannen en ook zelfverzekerd. Avigal leek heel erg op Noa. Ze was wel altijd blij voor Noa en niet jaloers.

Noa en Avigal waren zusjes die altijd voor elkaar klaar zouden staan. Ze waren niet jaloers op elkaar en kroelden veel en hadden veel lol. Het waren echt mensen die voor elkaar klaar stonden.

Ik heb het meest meegedeeld met Noa. Zij kwam het meest in de film voor dus dan zie je haar veel verschillende dingen doen.

IV. Functie

De film is naar mijn mening bedoeld om mensen te amuseren. Dit was niet echt een documentaire waarbij veel informatie werd verstrekt maar waar vooral een levensverhaal werd verteld. De flashbacks en de vioolmuziek hielden mij wel bij de film. Sommige stukjes waren iets saaier omdat er dan veel werd gezegd.

V. Jouw reactie

Toen ik naar de film ging verwachtte ik dat het een documentaire werd met veel interviews met de hoofdpersonen. Gelukkig was da niet zo. De camera's waren gewoon aan het filmen wat ze op dat moment bezighield en wat ze meemaakte. Ze gingen bijvoorbeeld ook mee naar Amerika waar Noa ook heen ging.

Ik had gewoon niet zo'n goede verwachting van zo een film. Dat is me gelukkig meegevallen. Ik vond de vioolmuziek het best aan deze film. Het fleurde de film echt op.

Deze film was redelijk goed. Er was natuurlijk goede filmmuziek door de viool en ik vond dat de structuur van de film goed is om je concentratie te behouden. De flashbacks waren ook erg leuk. Daar zag je dan de kleine Noa en Avigal die dan een liedje speelde voor de ouders.

Niels van Zanten
V4C